روزنامه اقتصادی
امروز
شنبه ۲۵ تیر ۱۴۰۱ / ۱۶ جولای ۲۰۲۲ /شماره ۱۰۸۴ / ۸ صفحه / سال چهارم/ ۲۰۰۰ تومان
وب گاه امروز: WWW.TODAYONLINE.IR

صفحه ۲
دولت قصدی برای بازگرداندن ارز ترجیحی ندارد
سخنگوی دولت در واکنش به برخی خبرهای منتشر شده درباره «بازگشت ارز ترجیحی» گفت: به هیچ‌وجه دولت قصد ندارد پیشنهاد و لایحه‌ای دهد که نرخ ارز مبنای محاسبه را به ۴۲۰۰ تومان برگرداند.علی بهادری جهرمی در سخنانی با اشاره به موضوع «بازگشت ارز ترجیحی» و طرح آن در برخی رسانه‌ها، اظهار کرد: با توجه به اینکه مطابق قانون بودجه، دولت مکلف شده بود که نرخ ارز مبنای محاسبه عوارض ورودی را، نرخ ارز ETS حساب کند (یعنی فرض شود که نرخ ارز نیمایی حساب کند)، نتیجه این تصمیم چنین می‌شد که مطابق قانون بودجه تا پیش از این اگر کالایی در حال ورود به کشور بود و ...

صفحه ۲
پوشش بیمه‌ای داروهای پرمصرف مردم در طرح «دارویار»
عین‌اللهی، وزیر بهداشت از پوشش بیمه‌ای داروهای پرمصرف و توجه به رفع نیاز دارویی مردم در طرح «یاردار» خبر داد.بهرام عین‌اللهی وزیر بهداشت گفت: ما از ابتدای دولت که شروع کردیم یکی از برنامه‌های مهمی که دوستان دانشمند ما در پیش گرفته بودند، یافتن پاسخ این پرسش بود که ما واقعاً چرا باید مشکل دارو داشته باشیم؟ چرا باید مردم ما دنبال دارو بگردند؟ چرا باید در تأمین دارو مشکل باشد و برای همین بود که این طرح دارویار به آرامی شکل گرفت. وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ادامه داد: در این طرح داروهایی که ضروری است و داروهایی که مردم بیشتر نیاز دارند بر...

فروش مشروط بلیط هواپیما ممنوع!

معاون سازمان هواپیمایی: هیچ شرکت هواپیمایی حق اضافه کردن هیچ نوع خدماتی از جمله اقامت در هتل را به هنگام فروش بلیت هواپیما ندارد و اگر گزارشی دریافت کنیم قطعاً با خاطیان برخورد کرده و به سازمان تعزیرات حکومتی معرفی خواهیم کرد اما آنچه قانونگذار در اختیار ما قرار داده، محدودیت صدور مجوز پرواز است

«امروز» در مورد جهت‌گیری‌های بلندمدت اقتصادی دولت ها گزارش می دهد ۱

در خدمت و خیانت
استراتژی های توسعه صنعتی

صفحه ۲
نایب رییس اتحادیه طلا و جواهر تهران:
قیمت طلا در ۲ هفته آینده کاهش می‌یابد

صفحه ۷
سخنگوی انجمن لبنی:
افزایش تولید ۴ قلم کالای لبنی منطقی نیست

مدیرعامل شرکت عمران شهرهای جدید ۱

حذف متقاضیان طرح نهضت ملی مسکن بدون علت موجه ممنوع است

صفحه ۷
سخنگوی گمرک ایران خبر داد:
افزایش تجارت غیرنفتی ایران با شانگهای

صفحه ۲
معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار گلستان بیان داشت:
نبود ضامن و کارشکنی بانک‌ها دو چالش وام ازدواج

صفحه ۲

صفحه ۱
سرمقاله امروز
راه صنعتی شدن
ابوالفضل شادمان

اگرچه در ایـران به لحاظ نظری، تحـول خاصی در صنعت و توسعه صنعتی، رخ نداده است، ولیکن از شروع قرن سیزدهم به لحاظ تجربی تحولات گسترده ای در توسعه صنعتی ایران پدیدار شد که می توان آن ها را در سه مرحله اصلی: شروع قرن سیزدهم هجری شمسی تا پایان سلسله قاجار، شروع سلسله پهلوی تا انقلاب اسلامی در ایران و انقلاب اسـلامی سال ۱۳۵۷ تا عصر کنونی، تقسیم بندی کرد.این سه مرحله نشان می دهد که اگرچه ایران جزء کشورهای پیشرو در تدوین برنامه های توسعه صنعتی بوده، ولیکن کمبود پیش نیازهای نهادی توسعه صنعتی در...
ادامه در صفحه ۷

یادداشت امروز
اثر کرونا بر بازار سهام
فریبا عثمانی

بلاهای طبیعی (مثل سیل، زلزله، طوفان و بیماری‌های همه‌گیر) معمولاً بر قیمت سـهام در سراسر جهان تاثیر منفی می گذارد. بازار سهام ایران در دوران کووید۱۹ شواهد متمایزی را نشان داد. شیوع ویروس جدید، که در دسامبر ۲۰۱۹ در چین آغاز شـد، بلافاصله کمتـر از یک ماه در سراسر جهان گسترش یافت. در ۱۱ مارس ۲۰۲۰، سازمان بهداشـت جهانی ویروس جدید را یک بیماری همه‌گیر اعلام کرد. شیوع بیماری‌های همه‌گیر در گذشته، مانند ویروس سارس و آنفلوآنزا، تاثیر قابل توجهی بر قیمت سهام نداشت، اما با شیوع کووید۱۹، بازار سهام اکثر کشورها دچار افت شدید قیمت شد.
ادامه در صفحه ۳

اخبار کوتاه

معاون سازمان هواپیمایی مطرح کرد؛
فروش مشروط بلیط هواپیما ممنوع!

معاون هوانوردی و امور بین الملل سازمان هواپیمایی کشوری از تخلف دو شـرکت هواپیمایی در زمینه فروش اجباری اقامت هتل، همراه بلیت هواپیما خبر داد.

به گزارش مهر، حسن خوشخو گفت: گزارشی درباره تخلف برخی شرکت‌های هواپیمایی اعلام شد که به محض دریافت گزارش، تیم ارزیابی بررسی تخلف صورت گرفته تشکیل و مشخص شد دو شـرکت هواپیمایی و عوامل فروش آنها اقدام به فروش بلیت هواپیما به همراه یک شب اقامت اجباری هتل در برخی مسیرها می‌کنندوی با بیان اینکه اخطار کتبی به شرکت‌های هواپیمایی خاطی داده و بعد از اخطار، این تخلف مشاهده نشده است، افزود: هیچ شرکت هواپیمایی حق اضافه کردن هیچ نوع خدماتی از جمله اقامت در هتل را به هنگام فروش بلیت هواپیما ندارد و اگر گزارشی دریافت کنیم قطعاً با خاطیان برخورد کرده و به سازمان تعزیرات حکومتی معرفی خواهیم کرد اما آنچه قانونگذار در اختیار ما قرار داده، محدودیت صدور مجوز پرواز است.خوشخو در پاسخ به این سوال که چرا برخی سایت‌های فروش، هنگام اوج تقاضای پروازها اقدام به ابطال بلیت‌های فروخته شده می کنند، گفت: نمی‌توان گفت تمام ابطال‌ها به دلیل فروش به بهای بیشتر بوده، بلکه در شرایط گرمای تابستان، برخی فرودگاه‌ها محدودیت‌های پروازی به لحاظ فنی و دمایی دارند که حفظ ایمنی مسافران باعث ابطال پروازها یا تغییر در ساعت پروازها می‌شود.معاون هوانوردی سازمان هواپیمایی در ادامه تاکید کرد: گزارش‌هایی دریافت کردیم که مسافران از یک هفته قبل بلیتی را رزرو کرده و یک روز مانده به پرواز، اعلام ابطال پرواز می‌شود، قطعاً این موضوعات در شرکت‌های هواپیمایی اتفاق نمی‌افتد زیرا بر اساس مکانیسم‌های تصویب شده، شرکت‌های هواپیمایـی اقدام به گرفتن مجوز پـرواز می کنند که خلاف آن نمی‌توانند اقدام کننـد و این تخلفات در عوامل فروش که بعضاً عوامل فروش رسمی خود شرکت هواپیمایی است دیده شده است. وی افزود: چنانچه این تخلفات از شرکت‌های هواپیمایی سر بزند اقدام به تعلیق مجوز پرواز آن شرکت می کنیم.

فروش دوباره خودرو از امروز
سـخنگوی وزارت صمت از آغاز مرحله دوم قرعه کشی یکپارچه خودرو از امروز شنبه بیست و پنج تیر از ساعت هفده به مدت سه روز خبر داد.

امید قالیباف در گفت: و گـو با مهر در مورد مرحله دوم فروش خودرو از طریق سامانه یکپارچه تخصیص خودرو، اظهار کرد: بر اساس توافقات به عمل آمده از امروز ساعت ۱۷ مرحله دوم ثبت نام در سامانه یکپارچه تخصیص خودرو آغاز می‌شود.وی افزود: پس از پایان مهلت ثبت نام، حداکثر تا یک هفته نتایج قرعه شیء اعلام خواهد شد.وی ادامه داد: در این مدت اطلاعات و داده‌های ثبت نام کنندگان با طرح جوانی جمعیت و کنترل واجد شرایط بودن، بررسی و تطبیق داده می‌شـود.قالیباف با بیان اینکه خودروسازان آگهی عرضه خود را در پایگاه‌های اطلاع رسـانی خود منتشر می کنند، گفت: شرایط ثبت نام در دومین مرحله تخصیص یکپارچه خودرو، همانند مرحله اول است و سهمیه خودروی طرح جوانی جمعیت نیز در این مرحله اعمال می‌شود. همچنین بر فرایند ثبت نام، قرعه کشی و اعلام نتایج، علاوه بر سـازمان حمایت سایر نهادهای نظارتی و حاکمیتی نظارت دارند.

«امروز» در مورد جهت‌گیری‌های بلندمدت اقتصادی دولت ها گزارش می دهد

در خدمت و خیانت استراتژی های توسعه صنعتی

ابوالفضل شادمان- لیلا زمانی

راهبرد توسعه صنعتی، مجموعه‌ای از جهت‌گیری‌های بلندمدت دولت اسـت که در بُعد خارجی، چارچوب و شـیوه ارتباط بخش صنعت با اقتصاد جهانی را تعیین می‌کند و در بُعد داخلی به‌طور غیرمستقیم بر تخصیص منابع بین صنایع و گروه‌های صاحب‌نفوذ اثر گذار است.مفهوم توسعه صنعتی، مسیر و مرحله‌ای از توسعه اقتصادی است که سیاست صنعتی به‌عنوان نقشه راه در لایه‌ای پایین‌تر، ابزارها، بودجه، ملزومات و تاکتیک‌های اجرایی این مسیر را مشخص می‌کند. در واقع این راهبرد، شامل همه سیاست‌های صنعتی، تجاری، ارزی، پولی و مالی است که به صورت هماهنگ و موزون در راستای اهداف استراتژی توسعه صنعتی چون تقویت رقابت‌پذیری بین‌المللی، نوسازی ساختار صنعتی، ایجاد مزیت‌های نسـبی، تغییرات مطلوب اجتماعی و سیاسی و ... تدوین می‌شود.

با گذشت قریب به دو دهه از اولین تلاش ها برای طراحی استراتژی توسعه صنعتی، شاهد آن هستیم که علی رغم وجود احکام متعدد قانونی و نیز وجود این حکم در سه برنامه اخیر توسعه کشور (برنامه های چهارم تا ششم توسعه)، مطالعات متعددی برای طراحی اسـتراتژی صورت گرفته، اما هیچ کدام به مرحله اجرا نرسیده اند. پرسش مهم گزارش حاضر این است که آیا مشکل از بی کیفیت بودن اسناد تهیه شده بوده یا شرایط متحول بیرونی اجازه اجرایی شدن و گره گشایی به این اسناد نداده است؟

دلایل بسیاری وجود دارد که باور کنیم تحولات بیرونی مقصر به وجود آمدن این شرایط بوده است، وضع تحریم ها، عملاً افق برنامه ریزی را محدود و ضرورت های برنامه ریزان و متولیان اقتصاد و صنعت کشور را تغییر داده است. در کنار آن، نوسانات درآمدهای نفتی و به تبع آن قبض وبسط بودجه دولت، تغییر دوره ای قوای اجرایی کشور و تغییرات گسترده در موضع آنها نسبت به مسائل مختلف ازجمله توسعه صنعتی و دست آخر تغییرات و جابه جایی گسترده مدیران، همگی محیطی بسیار بی ثبات را ایجاد می کند که می تواند مقصر عدم به سرانجام رسیدن تلاش های برنامه ای و ازجمله تدوین استراتژی توسعه صنعتی باشد.امروزه بیشتر نظریه‌های مدرن اقتصادی بر ارتقای ظرفیت نوآوری و توسعه فناوری به ویژه در صنعت و معدن تأکید خاصی دارند و برای این منظور سیاسـت‌های صنعتی مختلف مانند حمایت‌های مالی، استانداردسازی، پروژه‌های پژوهش مشترک، انتقال فناوری و همکاری میان شرکتی را به کار می گیرند. کشورهای نوظهور توسعه‌یافته فراوانی را می توان یافت که با تولید و صادرات محصولات با فناوری بالا در رده قدرت‌های اقتصادی قرار گرفته‌اند. فناوری، موجد مزیت صنعتی و تجاری و مکمل نوآوری تولید و صادرات کالاست؛ به‌ویژه برای اقتصاد کشورهایی چون ایران که به شدت به صادرات نفت وابسته است و برای رشد اقتصادی باید به تولید و صادرات محصولات با فناوری بالا و نیز نوآوری تکیه کند. متاسفانه صنعت ما تاکنون به دلیل تحریم و سوء مدیریت از تجهیزات و فناوری‌های نوین صنعتی بی‌بهره مانده است. فناوری‌هایی که هم نو و سازگار با محیط زیست و هم مکمل بهره‌وری و توان رقابتی تولید است.پیگیری یک استراتژی توسعه صنعتی از مهم‌ترین اقدامات کشورها برای دستیابی به توسعه صنعتی است. کشورهای صنعتی با رویکردهای مختلف اعم از توسعه صادرات، جایگزینی واردات، ارتقای بخش کالاهای سـرمایه‌ای یا ترکیبی از آنها به توسعه صنعتی دست یافته‌اند. هر یک از این رویکردها دارای پیامدهای مختلفی است و ارزیابی موفقیت کلی آنها بستگی به این دارد که کشور اجراکننده آن در پی دستیابی به چه هدفی است. از این‌رو در تدوین استراتژی توسعه صنعتی، در نظر گرفتن و اولویت‌بندی اهداف در کنار توجه به شرایط اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی هر کشور ضرورت دارد. تدوین استراتژی توسعه صنعتی همچنین باید در چارچوب مشـخصی از جمله انتخاب با دقت صنایع و حمایت مشروط و زمان‌بندی شـده از آنها صورت پذیرد. از سویی باید توجه داشت که با اتکای صرف به تدوین یک استراتژی خوب، توسعه صنعتی محقق نمی‌شود. بلکه پیش‌شرط اجرای موفق استراتژی توسعه صنعتی، وجود یک دولت توسعه گرا با سه ویژگی وجود نخبگان یا حاکمان سیاسی سالم، ملی‌گرا و تحول‌خواه، ارتباط ریشه‌دار با بخش خصوصی و وجود نظام اداری مستقل، با صلاحیت و حرفه‌ای است.

دولت مسوول توسعه صنعتی در هند
پس از استقلال هند در سال ۱۹۴۷، دولت مسوولیت توسعه اقتصادی را برعهده گرفت و سیاست‌های اقتصادی در چارچوب برنامه‌های پنج ساله توسعه تنظیم شد. از آنجا که هند در کنار استقلال سیاسی علاقه‌مند به استقلال اقتصادی نیز بود با آغاز برنامه پنج‌ساله دوم، سیاست‌گذاران هندی «رشد بخش کالاهای سرمایه‌ای» را در دستور کار خود قرار دادند. این کشور مایل نبود سرمایه‌گذاری خارجی را بپذیرد مگر به‌عنوان وسیله تحصیل تکنولوژی خارجی. با این حال آمادگی پذیرش کمک خارجی را داشت؛ هرچند از این کمک‌ها نیز بسیار کم استفاده کرد. هند اساسا تمایل داشت خوداتکا باشد و چنین نیز بود. به‌طور کلی جهت‌گیری سیاست‌های صنعتی هند به مدت ۳۰ سال از استمرار برخوردار بود. به عبارت دیگر دیدگاه هند در این مدت، تاکید بر نقش پیشرو بخش کالاهای سرمایه‌ای در اقتصاد و تمرکز بر نقش دولت در راستای تحقق این امر بود. در این دوران، بخش عمومی حدود ۴۰تا۵۵ درصد از مجموع سرمایه‌گذاری‌ها را انجام می‌داد و «سرمایه‌گذاری خصوصی» در صنعت از طریق رشته‌ای از اقدامات مثل صدور جوازهای صنعتی و سهمیه‌های وارداتی، تحت کنترل درآمد. واردات نیز به وسیله سهمیه‌ها(علاوه بر تعرفه‌ها) محدود می‌شد و مقدار آن برحسب نوع محصول و استفاده‌کننده تخصیص می‌یافت. برای جلوگیری از افزایش انحصار در بخش خصوصی، «نظارت‌های قیمتی» نیز بر محصولاتی که ضروری تلقی می‌شدند مثل کود شیمیایی، سیمان، آلومینیوم، شکر، فرآورده‌های دارویی و ... انجام می‌گرفت. با فرض تمرکز سیاست‌های اقتصادی هند بر ایجاد بخش کالاهای سرمایه‌ای در راستای استقلال نرخ انباشت سرمایه از رشد درآمدهای صادراتی، می‌توان این کشور را در زمینه صنعتی شدن، موفق ارزیابی کرد. چراکه سهم کالاهای سرمایه‌ای در تولید صنعتی هند از کمتر از ۵ درصد در ابتدای برنامه پنج ساله دوم، به حدود ۱۸ درصد در سال ۱۹۸۰ رسید. همچنین طی دوره ۲۰ ساله ۸۰-۱۹۶۰ نرخ رشد ارزش افزوده صنایع مرتبط با کالاهای سرمایه‌ای به ۸/۱درصد بالغ شد. در حالی که در همین بازه، نرخ رشد بخش کالاهای سرمایه‌ای، مصرفی و واسطه‌ای به ترتیب معادل ۶/۲، ۹/۴ و ۲/۴ درصد بود. بنابراین اولویت سرمایه‌گذاری درخصوص کالاهای سرمایه‌ای به‌طور نسبی محقق شد؛ هرچند آهنگ رشـد اقتصادی و بهره‌وری طی ۳دهه (۸۰-۱۹۵۰) آهسته بود. به‌دنبال رشـد کند تولید ناخالص داخلی و بهره‌وری، هند در سال ۱۹۸۵ برنامه‌ای تحت عنوان «اصلاحات صنعتی» به اجرا درآورد تمرکز این برنامه به سه محور «افزایش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی»، «تغییر ابزارهای سیاست اقتصادی از نظارت‌های فیزیکی به مشوق‌های ملی» و «تغییر رویکرد استراتژی توسعه صنعتی از جایگزینی واردات کالاهای سرمایه‌ای به سوی اقتصاد بازتر» بود. به این ترتیب، دولت یارانه‌های بنگاه‌های تولید صنعتی را تقلیل داد و نظارت بر قیمت‌ها کاهش یافت. برخی مشوق‌های صادراتی به اجرا درآمد و عوارض گمرکی صادرات در مورد سه چهارم از اقلامی که در گذشته مشمول حقوق گمرکی بودند از میان رفت. همچنین، سیاست اقتصادی، اندکی به سمت ترغیب بیشتر سرمایه‌گذاری خارجی مستقیم متمایل شد. در نتیجه این اصلاحات سهم تولیدات صنعتی از صادرات به حدود ۷۰ درصد رسید. با وجود موفقیت‌های نسبی هند در اجرای این رویکرد، سیاست‌های اقتصادی این کشور به لحاظ زمانی با سیاست‌های جهانی هماهنگ نبوده است. زمانی که تجارت بین‌المللی به شدت در حال گسترش بود، سیاست‌های هند خیلی درون‌نگر بودند. زمانی هم که آهنگ تجارت بین‌المللی آهسته شد، هند تصمیم گرفت نظام تجاری خود را آزاد کند و بیشتر رو به صادرات بین‌المللی آورد.

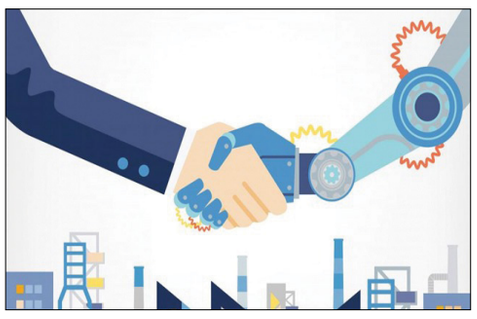

برزیل و اجرای «جایگزینی واردات»
برزیل یکی از کشـورهای موفق در زمینه اجرای «جایگزینی واردات» بوده است. این کشور، جایگزینی واردات را به‌عنوان یک استراتژی آگاهانه برای توسعه اقتصادی آغاز نکرد، بلکه این استراتژی واکنش خود به‌خودی نسبت به یکسری ضربه‌های خارجی مثل از بین رفتن بازار لاستیک برزیل در اواخر قرن نوزدهم، قطع تجارت بین‌المللی طی جنگ جهانی اول، سقوط رابطه مبادله این کشور تا ۴۶/۴ درصد طی بحران بزرگ اقتصادی دهه ۱۹۳۰ و قطع مجدد بازرگانی بین‌المللی طی جنگ جهانی دوم بود. هر یک از این ضربه‌ها، موجی از صنعتی شدن از طریق جایگزینی واردات را برانگیخت که به افزایش گام به گام سهم صنعت در تولید ناخالص ملی انجامید. برزیل برای «جایگزینی واردات» از سیاست‌هایی چون «کاهش ارزش پول» و «نظارت‌های ارزی» استفاده کرد و «حمایت‌های تعرفه‌ای» را نیز افزایش داد. همچنین «پرداخت بدهی خارجی» را به حالت تعلیق درآورد. در نتیجه این اقدامات موثر، روند کاهشی رشد GDP در دوره ۳۱-۱۹۲۱ محدود شد و سپس با طی روندی افزایشی، تولید ناخالص داخلی واقعی طی دوره ۳۸-۱۹۳۱ در مجموع ۵۶/۴ درصد رشد کرد. برزیل در سال ۱۹۴۷ در واکنش به رقابت بیشتر بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم، نظارت‌های ارزی را مجددا اجرا کرد و حمایت‌های تعرفه‌ای را افزایش داد که به نفع تولید داخلی کالاهای مصرفی بود. در دوره زمانی ۶۱-۱۹۵۶ موج جدیدی از صنعتی شدن ظاهر شد. سرمایه‌گذاری عظیمی از سوی دولت در نیروی برق، حمل و نقل و در صنایع سرمایه‌ای و واسطه‌ای صورت گرفت. از بخش خصوصی در امر صنایع کالاهای مصرفی کاملا حمایت شد. سیاست‌های لیبرال برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی در پیش گرفته شد و سرمایه‌گذاری خارجی مستقیم در تولید صنعتی به سرعت افزایش یافت. در سال ۱۹۶۹، تازه‌ترین موج گسترش صنعتی آغاز شد. وجه مشخص این دوره که اجرای آن در ۱۹۷۶ پایان یافت، رشدی سریع و خارق‌العاده بود که «معجزه برزیلی» نام گرفت. در این زمان روند بلندمدت نرخ رشد تولید صنعتی طی حدود سه دهه و نیم، ۷/۷ درصد در سال بود. برزیل در تجربه صنعتی شدن از طریق جایگزینی واردات کالاهای مصرفی، از توسعه کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای غافل نشد و دگرگونی بلندمدتی در ساختار تولید صنعتی خود به وجود آورد. تا سال ۱۹۶۷، سهم کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای از ارزش افزوده تولید صنعتی ۵۶ درصد بود و سهم کالاهای مصرفی کمتر از یک‌سوم بود. ۱۶ سال بعد این سـاختار متحول شد و در سال ۱۹۸۳ سهم کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای در ارزش افزوده تولید صنعتی برزیل ۶۲ درصد و سهم کالاهای مصرفی اساسی فقط کمتر از یک‌چهارم بود. بنابراین برزیل بخش صنعتی متوازنی ایجاد کرد که از یکپارچگی مطلوبی برخوردار بود.

طی دوره معجزه اقتصادی به منظور تشویق صدور کالاهای صنعتی، بخش خصوصی از یارانه‌های هنگفت و معافیت‌های مالیاتی برخوردار شد. در نتیجه صادرکنندگان کالاهای صنعتی با برخورداری از یارانه‌های ناخالص توانستند محصولات خود را در بازارهای خارجی به‌قیمت‌هایی در حدود ۴۰تا۶۰ درصد پایین‌تر از قیمت کالاهای مشابه داخلی عرضه کنند. از این‌رو، صادرات تولیدات صنعتی در اواخر دهه ۱۹۶۰ به سرعت افزایش یافت، به‌طوری کـه در پایان دهه مزبور کالاهای صنعتی بیـش از ۷۰ درصد از مجموع صادرات را در برگرفت. در سال ۱۹۸۴ که برزیل در تلاش برای پرداخت بدهی‌های خود بود، مازاد موازنه تجاری عظیمی را به دست آورد. به این ترتیب، برزیل انتقال از صنعتی شدن از طریق جایگزینی واردات را به مرحله ارتقای صدور کالاهای صنعتی با موفقیت به پایان رساند و به تدریج دروازه خود را به‌طور کلی به روی جهان بازتر کرد. بدیهی است الحاق برزیل به WTO(۱۹۹۵)، دیگر اجازه اعطای یارانه‌های صادراتی به گونه‌ای که در گذشته در این کشور تجربه شد را نمی‌دهد.

حمایت همه‌جانبه و نظارت شدید دولت در کره‌جنوبی
بعد از جنگ کره (۱۹۵۳-۱۹۵۰) اقتصاد این کشور به کلی از هم پاشیده بود. در سال ۱۹۶۱ کره‌جنوبی یک استراتژی جدید اقتصادی صنعتی شدن با جهت‌گیری صادراتی را به اجرا درآورد. این استراتژی نه یک استراتژی آزادی عمل اقتصادی، بلکه ترکیبی از حمایت همه‌جانبه و نظارت شدید دولت بود. یکی از اجزای مهم این استراتژی، یکسان کردن قیمت‌های کره‌جنوبی با قیمت‌های بین‌المللی به منظور بهره‌برداری از برتری نسبی کشور و حفظ قابلیت رقابت صادرات آن بود. در همین راستا، در سال ۱۹۶۱ پول ملی کره از سوی دولت این کشور تضعیف شد. بنابراین ضمن رقابت‌پذیر شدن کالاهای کره‌ای از بعد قیمت در بازارهای جهانی، دولت در راستای حمایت از صادرکنندگان(از منظر هزینه‌های تمام شده)، اقدام به پرداخت یارانه‌های صادراتی کرد. در نتیجه همزمان با «تغییر نظام ارز»، «نظام مالی» نیز تغییر یافت. در سال ۱۹۶۱ دولت اداره پنج بانک عمده را بر عهده گرفت و از این نظارت در جهت اجرای برنامه‌های سرمایه‌گذاری و تولید خود استفاده کرد. سرمایه با نرخ‌های یارانه‌ای در اختیار کارفرمایان خصوصی قرار داده شد و از دیگر سیاست‌های دولتی چون «تعرفه‌ها»، «نظارت‌های قیمتی»، «مالیات بر سود»، «مقرری‌های استهلاک» و «نظارت بر اقلام وارده به هر صنعت» به منظور اعمال تبعیض بین شرکت‌ها استفاده شد. به‌گونه‌ای که به آنهایی که با خواسته‌های برنامه‌ریزان مطابقت داشتند، مساعدت شد و آنهایی که از مطابقت سرباز زدند، جریمه شدند. در سال ۱۹۵۶ نرخ‌های بهره اسمی دو برابر شد. به این ترتیب هزینه استقراض سرمایه افزایش یافت و شرکت‌ها ترغیب شدند از روش‌های تولیدی کاربر استفاده کنند. در نتیجه اشتغال افزایش یافت. اثر دوم افزایش نرخ پس‌انداز، انتقال اندوخته‌های پس‌انداز کنندگان از بازارهای خیابانی به بازار رسمی سرمایه بود. این امر اجرای برنامه‌های محوری را برای بانک‌های تحت نظارت دولت آسان‌تر کرد. همچنین دخالت دولت در پیشبرد صادرات به دقت برنامه‌ریزی شده تولیدات صنعتی در کره‌جنوبی بسیار موفق بود. سهم صنعت در خلق ارزش افزوده طی دوره ۷۵-۱۹۶۰ به دو برابر افزایش یافت و در سال ۱۹۸۴ به ۲۹درصد از تولید ناخالص ملی رسید. طی همین دوره نسبت صادرات به GDP از ۳/۴ درصد به ۴۱/۵ درصد رسید. بنابراین طی سه دهه اقتصاد کره‌جنوبی عملا از اقتصادی بسته به اقتصادی بسیار باز مبدل شد. سرمایه خارجی منبع مهمی در تامین سرمایه‌گذاری در تمامی دوران صنعتی شدن کره‌جنوبی بود. اما این به معنی وابستگی به سرمایه خارجی نبود. سرمایه‌گذاری خارجی مستقیم که اجازه ورود به کشور را می‌یافت به شدت تحت نظارت بود. معمولا این سرمایه‌گذاری‌ها به‌صورت مشترک ایجاد می‌شد، به‌طوری که کره‌ای‌ها در آن نفع نظارتی و کنترلی داشتند و در نهایت سرمایه‌گذاری‌های مشترک بعدا به مالکیت تام کره درمی‌آمدند. از لحاظ رشد اقتصادی نیز، تجربه کره‌جنوبی نشان می‌دهد پس از به اجرا درآمدن استراتژی جدید، نرخ رشد تولید ناخالص داخلی به شدت شتاب گرفت. درحالی که رشد اقتصادی طی سال‌های ۶۲-۱۹۵۳، ۴/۷ درصد بود و در بازه زمانی ۸۵-۱۹۶۲ به ۸/۷ درصد رسید. صادرات کل و به‌ویژه صادرات کالاهای صنعتی نیز سریعا افزایش یافت. به‌طوری که تا آغاز دهه ۱۹۸۰، کالاهای صنعتی بیش از ۹۰ درصد از صادرات کل را شامل می‌شد.

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات
شرکت ارتباطات زیرساخت
شناسه آگهی ۱۳۴۹۶۳۵
نوبت دوم
جمهوری اسلامی ایران
آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی
(با روش فشرده) شماره ۱۴۰۱/۰۹
خدمات امور پشتیبانی، اداری تهران
شرکت ارتباطات زیرساخت
م.الف ۱۵۲۴
رجوع به صفحه آخر

مدیرعامل شرکت عمران شهرهای جدید:

حذف متقاضیان طرح نهضت ملی مسکن بدون علت موجه ممنوع است

مدیرعامل شـرکت عمران شـهرهای جدید تأکید کرد: حذف متقاضیان طرح نهضت ملی بدون علـت موجه در هیچ یک از شرکت‌های تابعه قابل قبول نخواهد بود.

به گزارش بازار، علیرضا جعفری مدیرعامل شرکت عمران شهرهای جدید گفت: در صورت حذف بدون علت متقاضیان مسکن نهضت ملی با کارگزار مربوطه برخورد خواهد شد.

علیرضا جعفری مدیرعامل شرکت عمران شهرهای جدید با تأکید بر پیشبرد طرح‌های نهضت ملی در حوزه مسـکن و آماده سازی به صورت همزمان در شهرها، بیان کرد: شهرها در این مسیر از ظرفیت پیمانکاران و انبوه سازان بهره برده و صدرو پروانه برای ساخت شهرک‌ها را نیز با توجه به ضوابط و قوانین موجود در دستور کار قرار دهند.

مدیرعامل شرکت عمران شهرهای جدید گفت: مهمترین اقدامات در بخش پیشبرد طرح نهضت ملی مسکن اعم از پالایش متقاضیان، تعریف طرح‌ها و زمین، انتخاب پیمانکار و آغاز عملیات اجرایی است که باید در تمامی شهرها با توجه به برنامه زمانبندی پیش رفته و در دستور کار قرار گیرد.